

Independentisme confinat

written by Pau Miserachs | 9 d'agost de 2021

L'Estat espanyol ens vol confinar i mantenir-nos confinats com va fer amb l'independentisme basc. La cultura del diàleg i de l'entesa que proposa ERC topa amb la resposta autoritària de l'Estat espanyol que no voldria veure la celebració de la manifestació massiva de l'11 de setembre ni haver de pensar en com resoldre el problema dels 3.300 encausats pel procés ara que ja ha dictat els indults dels primers empresonats.

Catalunya també topa amb les nissagues conservadores i els sectors socialistes que, també a Catalunya, estan en el paper de salvar la nació espanyola contra la pretesa independència de Catalunya i la perversió de creure que es poden establir pactes amb Catalunya.

Els jutges alemanys, corregint el Tribunal Suprem espanyol, van dictaminar que no era rebel·lió per tractar-se de l'exercici pacífic del dret de manifestació i actes parlamentaris propis d'una democràcia. Els tribunals estrangers van posar en relleu que s'estava deteriorant la qualitat democràtica de l'Estat espanyol.

Aquest deteriorament va ser més evident encara amb la descoberta de les clavegueres de l'estat i la fabricació de proves falses com es va intentar amb l'alcalde Trias.

Després del 1r d'octubre 2017, que és una data de referència inesborrable, convocant eleccions autonòmiques a Catalunya amb líders polítics empresonats o a l'exili, el regne d'Espanya perseguia la derrota electoral dels partits independentistes forçant la caiguda econòmica de Catalunya per generar estat de por a la població.

Però va anar a votar el 82% dels electors inscrits al cens que, amb el 47,5% dels vots favorables als partits independentistes va sumar majoria d'escons. Començava una nova

estratègia que no seguiria la tècnica el conflicte.

En aquell moment, explica Joan Tardà en el llibre *En defensa pròpia* (Pòrtic 2021), es volia convertir el republicanisme en un annex dels guanyadors JuntsxCat i a Espanya se'ns tractava d'insolidaris, que és com ens defineixen cada vegada que demanem més i millor autogovern i els mitjans econòmics per desenvolupar-lo.

Aquesta acusació d'insolidaritat és exactament el que ha tornat a passar en saber-se el que s'ha parlat a la reunió bilateral entre la Generalitat i el govern socialista per parlar de traspassos i infraestructures, entre altres temes. Els diners que deu l'Estat espanyol a Catalunya es veu que no tenen gens d'importància i no desfà l'atribució d'insolidaritat als catalans. Millorar l'autogovern català és insolidaritat amb les altres autonomies, pel que es veu.

El govern socialista espanyol s'ha renovat per afrontar millor les reivindicacions catalanes, amb el "no" preparat a cada reunió si pretenem parlar d'autodeterminació i d'amnistia.

José Montilla que va dir "no podem esperar" referint-se a l'Estatut de 2006, es va trobar el 2010 davant la sentència del Tribunal Constitucional que va complaure amb escriu a l'expresident Felipe González que també declarava insolidaris als catalans. Montilla va assumir la situació i va entrar en un llarg silenci, sabedor que se li escapaven les següents eleccions i Artur Mas esperava el seu moment.

La idea de "Catalunya, nou Estat d'Europa" que va aparèixer en aquell moment va posar de manifest la superació del règim autonòmic com també els crits "d'independència" a la massiva manifestació celebrada a Barcelona arran de la sentència del TC de 2010 retallant l'Estatut de 2006 que els catalans havien referendat.

Els fets van coincidir amb la caiguda de l'estat del benestar, les retallades per la crisi, l'atur creixent, l'explosió de la

bombolla immobiliària i l'espòli fiscal de Catalunya.

Mals temps i mals moments, fet que no va impedir considerar, com diu Joan Tardà que l'independentisme és el reflex de la diversitat ideològica present en la societat catalana, cosa que permet estratègies d'unitat per assolir objectius concrets.